

4.1. SARRERA

Eskola inklusiboaren hezkuntza-eginkizun nagusietariko bat da ikasle guztiei sozializatzen laguntzea, heldu eta hazi daitezen eta garapen integrala izan dezaten, betiere aniztasuna honela baloratuz: ikasteko eta hobetzeko aukera bat bezala eta ikasketak bultzatzeko aberastasun bat bezala. Horretarako, gizakion dibertsitatearen adierazpenak aintzat hartzen dituzten hezkuntza-testuinguruak sortu behar dira, alegia: kultur-aniztasuna, gaitasunena, baliabide sozioekonomikoa, aniztasun funtzionala, afektu- eta sexu-aniztasuna eta generoarena... Halaber, hezkuntza-testuinguru horietan konpetentziak garatzeko erabiltzen diren metodologiaren bidez, elkarriketa, interakzioak, elkartasuna, berdintasuna eta ikasle guztiekiko errespetua ahalbidetu behar dira, eta esperientzia abegitsua eskaini behar zaie pertsona guztiei, guztiak aitortuta, baloratuta eta babestuta sentitu daitezen, alde batera utzita haien errealitatea edo zirkunstantziak.

Dena den, kontuan hartu behar dugu gure gizarteak ez dituela beti baloratzen dibertsitate guztiak, oraindik sexista dela eta genero normatiboetan hezten duela, eta maiz izaten direla, haren baitan, diskriminazio-egoerak, erasoak eta jazarpenak. Errealitate hori eskolan ere islatzen da, ume eta gazte batzuek arazoak izaten baitituzte garapen osasungarria lortzeko, sentitzen duten sexua ez datorrelako bat jaio zirenean ezarri ziotenarekin edo ez dituztelako betetzen maskulinitasun- edo feminitate-arau hegemonikoak. Hala, eskola-jazarpenaren kausarik ohikoenak dira, hain zuzen, gay, lesbiana, bisexuala edo trans izatea edo halakotzat joa izatea eta ez betetzea kulturalki gizonei eta emakumei ezartzen zaizkien genero-arauak.

Eskola inklusiboak erantzun bat eman behar dio errealitate horri, hezkidetza- eta berdintasun gaietan planteamendu globalak eginez, afektu-, sexu- eta genero-aniztasuna ezagutzean eta errespetatzean oinarrituta, ikastetxeen politketan, kulturetan eta praktiketan eragina izan dezaten. Curriculumean eta eskola-bizitzan, afektu- eta sexu-dibertsitatea ikustarazteko neurriak sartu behar ditu, bai eta biolentzia mota guztiak desnaturalizatzeko, tratu onak sustatzen dituzten eta genero-biolentzia zein LGTBfobia prebenitzen dituzten hezkuntza praktikak garatzeko, eta edozein tratu txarrari proaktiboki eta sozialki erantzuteko ere. Planteamendu, jarduera eta neurri horiek ikastetxean egiten diren agiri guztietan islatu behar dira (Hezkuntza Proiektuan, Curriculum Proiektuan, Bizikidetza Planean, Hezkidetza eta Genero Biolentziaren Prebentzioko Planean, Antolamendu eta Funtzionamendurako Arautegia, Barne Funtzionamendurako Arautegia, protokoloetan...), eta hezkuntza-komunitate osoak parte hartu behar du haiek garatzen.

4.1.1. LEGE-ESPARRUA

2006an, 25 herrialdeetatik etorritako 29 aditu entzutetsuek—zeinak diziplina desberdinetakoak eta giza eskubideen gaineko nazioarteko zuzenbidean esperientzia handikoak ziren—, aho batez hartu zituzten **Yogyakartako Printzipioak**, alegia, Giza eskubideen nazioarteko legeria sexu orientazioari eta genero identitateari buruzko gaietan aplikatzeko printzipioak. Zenbait printzipio adostez gain, zenbait gomendio eman zieten

estatuei eta Nazio Batuen Erakundeari, berdintasunean, diskriminazio-ezan eta pertsona guztientzako babesean aurrera egiteko. *Gizaki guztiak sortzen dira libre, eta jaiotzez dira berdinak duintasunean eta eskubideetan* printzipioa abiapuntutzat hartuta, honako hau ere zehaztu zuten: *Sexu-orientazio eta genero identitate guztietako gizakiek giza eskubide guztiak izateko eskubidea dute*. Hezkuntza Eskubideari dagokionez, hau dio 16. printzipioak: *Pertsona orok du hezkuntzarako eskubidea, bere sexu orientazio nahiz genero identitateagatik inolako bereizkeriarik gabe, eta horiei zor zaien begiruneaz*.

Abenduaren 9ko 8/2013 Legeak egokitutako **Maiatzaren 3ko 2/2006 Hezkuntzaren Lege Organikoak** urriaren 3ko 1/1990 Hezkuntza Sistemaren Antolakuntza Orokorreko Lege Organikoan sexu- eta afektu-dibertsitatea errespetatzeko ezarritako zeharkako lanari jarraikiz, bere baitan hartzen du sexu- eta afektu-dibertsitatea aitortzea eta desberdintasunen balorazio kritikoa, edozein jokabide sexista saihesteko helburuz. Helburu hori ezarri izanak behartzen du homofobia eta transfobia errotik kentzen eta afektu- eta sexu-dibertsitatea onartzen eta/edo ikustarazten laguntzera (Gallardo eta Escolano, 2009).

EAEko legediari dagokionez, **Abenduaren 23ko 3/2009 Legeak** egokitutako **Haurrak eta Nerabeak Zaintzeko eta Babesteko 3/2005 Legeak** haurren lehentasunezko interesaren defentsan engaiatzen ditu Euskal Autonomia Erkidegoko erakundeak. Hala, Hezkuntza Administrazioak diskriminazioa arbuiatzen duten eta dibertsitateak sustatu beharreko balio positibotzat jotzen duten balioetan hezi behar du, sexualitatearen eta afektibitatearen heziketarako programa espezifikoak eginez (24. artikulua, 2. eta 8b. atalak).

Gainera, **Euskal Eskola Publikoari buruzko otsailaren 19ko 1/ 1993 Legearen** helburuen artean haxe ageri da, 3. artikulua 2. atalean: “Elkarbizitza demokratikoa ahalbideratzen duten baloreetan oinarriturik ikasleen normaltasuna askatasunean garatzea eta heziketa osatua bultzatzea, besteak beste, gaitasun eta joera kritikoa, berdintasuna, zuzentasuna, partaidetza, aniztasunarekiko begirunea, elkartasuna, gizartearekiko kezka, elkar emankortasuna eta elkarrenganako begirunea, bai eta giza eskubideen aldeko jarrera ere, sustatuko dituela”.

Oinarrizko Hezkuntzaren curriculum zehaztu eta Euskal Autonomia Erkidegoan ezartzen duen **abenduaren 22ko 236/2015 Dekretuak** ezartzen du, orobat, aitortu beharrekoak direla dibertsitate afektibo-sexuala eta kulturala, bai eta genero- eta kultura-nortasun malguak eta askotarikoak ere, eta zalantzan jarri behar direla kultura-, genero- eta sexu-nortasunagatik desberdintasuna sustatzen duten ereduak.

Halaber, xedapen orokorretan, dekretu berak 1. kapituluko 2. artikulua 2. atalean, azaltzen du ezen Hezkuntza-eskumenak dituen sailak hau guztia sustatuko duela: Ikastetxeko Hezkuntza Proiektuak dituela —bakearen kulturari eta genero-indarkeriaren prebentzioari buruzkoak—, kulturen, generoen, eta sexu-orientazioaren aniztasuna eta gizonen eta emakumeen arteko aukera-berdintasuna, elkarrizketa, garapen emozionala, gatazkak modu baketsuan konpontzeko estrategiak, eta hezkuntza-komunitateko kide guztien eskubideak eta betebeharra.

Azken urteotako aldaketarik esanguratsuenetariko bat izan da, hain zuzen, **ekainaren 28ko 14/2012 Legea, transexualak genero-identitateagatik ez baztertzeari eta haien eskubideak aitortzeari buruzkoa**. Izan ere, lege horrek EAEko Administrazio Publikoa engaiatzen du, haren hezkuntza-metodoak, curriculumak eta baliabideak genero-identitateen dibertsitatea errespetatzea eta ulertzea areagotzeko baliagarriak izan daitezela lortzearen alde. Bereziki ezartzen du EAEko hezkuntza-administrazioak irakasleei eta ikasleei zuzendutako genero identitateari buruzko kapazitazio- eta sentsibilizazio-programak eduki behar dituela, hezkuntza publikoko maila guztietan, eta bermatu behar diela ikasle, langile eta irakasle transexualei eskola-eremuan behar bezala babestuko dituela diskriminazio orotik, gizarte bazterkeriatik eta genero-identitatearen ondorioz eragindako indarkeriatik, bai eta jazarpenetik eta erasoetatik ere (V. Kapituluen 16. 17 eta 18. artikulua).

Beste ekarpen garrantzitsu bat da Abenduaren 22ko transexualen dokumentazio administratiboari buruzko 234/2015 DEKRETUA. Gure kasuan, ikastetxea eta adin txikikoen kasuan, Protokolo honetan, Ikastetxeak har ditzakeen oinarritzko antolaketa-neurriak 2.2. puntuan aipatzen den bezala, horrelako neurriak dokumentazioan martxan jartzeko irakasle-taldeak, adingabeak eta haren familiak horrela erabakitzearekin nahiko dela.

Lege-esparru atal honi bukaera eman baino lehen **201/2008 Dekretua** aipatu behar da, bertan Euskal Autonomia Erkidegoko unibertsitateaz kanpoko ikastetxeetako ikasleen eskubideak eta betebeharrak arautzen dira eta baita ikastetxeek esparru horretan nola jokatu behar duten ere.

Lehen azaldutako guztiari jarraikiz, eta ikasle adingabeen eskubideak babesteaz gain, dibertsitate guztien inklusioa, bizikidetzat positiboa eta ikastetxeetako kide guztientzako –baita ikasle transexualentzako ere– esparru seguruak lortzea sustatzen duten ikastetxeak sortzen laguntze aldera, printzipio eta ohar orokor hauek hartuko dira aintzat:

- EAEko Hezkuntza Administrazioak zainduko du, Hezkuntza-sisteman hezkidetzat eta genero-indarkeriaren prebentzioa lantzeko Gida Planaren barruan, ikastetxeak errespetu espazioak izango direla, alegia, genero-identitatea edo sexu-orientazioa direla eta presiorik, erasorik edo diskriminaziorik gabeak.
- Hezkuntza-jarduerak eta neurriak garatuko dira, edozein sexu-orientazio, sexu-identitate eta genero-identitate besteak baino gutxiago edo gehiago delako ideian oinarritzen diren jarrera diskriminatzaileak gainditzeko hezkuntza-sisteman.
- Bereziki, hezkuntza-komunitateak garatzen dituen proiektuek oso kontuan hartu behar dute pertsonen modu desberdinez onartzen dutela beren sexualitatea eta genero-identitatea, eta, horrenbestez, aintzat hartu behar dute pertsona bakoitzari bide horretan laguntzearen garrantzia. Zentzu horretan, baliteke zirkunstantzia batzuetan, lehen azaldutako guztiaz gain, zenbait neurri hartu behar izatea adingabe transexualei, hain familiei eta inguruari eta irakasleei laguntzea errazteko.

Zirkunstantzia espezifiko horiek Hezkuntza Administrazio bera behartzen dute baliabideak jartzera, lege bidez behartu ere (**ekainaren 28ko 14/2012 Legea, Transexualak genero-identitateagatik ez baztertzeari eta haien eskubideak aitortzeari buruzkoa**), ikastetxeek erabaki egokiak har ditzaten pertsona horiei eta haien senideei sufrimendua ekiditeko eta erabakiak hartzen lagunduko dien gertuko laguntza emateko. Eskola-bizitzaren zenbait esparrutan neurriak hartzeko obligazioa ere badute ikastetxeek: ikaslearen eskola-agirietan izenak aldatzea ala ez erabakitzea; nola erabili zenbait espazio, hala nola komunak eta aldagelak... Orobat, familiekin egoera horretan hezkuntza sistematik eta ikastetxetik zer jaso dezaketen jakiteko eskubidea dute.

Hezkuntza, Hizkuntza Politika eta Kultura Sailak dokumentu hau argitaratzen du ikastetxeek jarraibideak izan ditzaten adingabe transei eta haien familiei laguntza-prozesu horietan jarduteko. Oinarrizko orientabide hauetan ikasleen aniztasuna kontuan izatea behin eta berriro aipatzen da eta ikasle bakoitzaren egoera eta familiarena errespetuz tratatzea. Egoerak anitzak dira, adibidez, Ikasle batek sentitzen duen sexua ez dator bat jaio zenean, genitaleen arabera, ezarri ziotenarekin; hau da, ikaslea transexualitate egoeran egon daiteke; bere sexuaren arabera, gizarteak espero duenarekin bat ez datozen genero portaera batzuk izan ditzake beste ikasle bat eta abar; dena den, eskolaren zeregina ez da “etiketak” ipintzea (trans, transexuala, transgenero, trabesti, queer, identitatea oraindik zehaztu gabe... guretzat ikasleak dira eta edozein kasutan bezala, ikasle hauek euren garapenerako eta eskola arrakasta lortzeko izan ditzaketen oztupoak identifikatu eta horiek gainditzeko behar diren erabakiak eta neurriak hartu behar dira; beti ere familiekin kontaktuz.

Gomendio hauen **aplikazio-eremua**: EAEko hezkuntza-sistema osatzen duten ikastetxe publiko guztiak eta funts publikoen sostengua duten ikastetxeak dira protokolo honen eta proposatutako jarduera-neurrien hartzaileak.